III. évfolyam | Arad, 1888. Julius 27. Péntek. | 203-ik szám.

Szerkesztőség:
Kazinczy-utcza 1. szám földszint.
Bérmentetlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:
Petőfi-utcza 1. sz. (Ungerleider Albert könyvnyomdájában.)
Hirdetések díjszabás szerint.
Egyes szám 5 kr., ünnep- és vasárnap utáni szám 3 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASAGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési árak:

Helyben házhoz hordva.

Egész évre	12 frt
Fél évre	6 frt
Negyed évre	3 frt
Egy hóra	1 frt

Vidékre postán küldve:

Egész évre	14 frt — kr.
Fél évre	7 frt — kr.
Negyed évre	3 frt 50 kr.
Egy hóra	1 frt 20 kr

Hirdetések helyben fizetendők.
Százalékot nem adunk.

A pánszlávok kievi veresége.

Budapest, julius 25.

(—th.) Oroszország keresztény hitre térésének kilenczszázados jubileuma, melyet most ülnek Kievben, voltaképen a panszlavizmus ünnepe, s a milyen maga a panszlavizmus, olyan az ünnepe is: csupa hazugság s ámitások tömkelege az egész.

Mily joggal ünnepli a mai orthodox egyház a kievi ünnepet? Mikor Vladimir ukráni herczeg a keleti egyház kebelébe tért ez az általa alapitott egyház népegyház volt, melyben hirehamva sem volt a népet az egyház kormányzati ügyeiből teljesen kizáró hierarchiának. Az orosz egyház nagy Péter óta czári pápaság alatt papi autokráczia, mely könyörtelenül üldözi a maga egyháza kebelében az e rendszert elismerni nem akaró ugynevezett óhitüeket. S épen ez óhitü egyházat, melynek annyi mártyrja van, ünnepli most Kievben az üldöző hajlamu orosz-keleti papság az orosz államhatalom védelme alatt.

S aztán, mely nép volt Vladimir népe? Kétségtelenül tiszta szláv, de nem a most uralkodó s minden szláv népet magába olvasztani akaró orosz nép, hanem a kis-orosz, melynek száma most is a magyar- és gácsországi ruthéneket beleszámitva huszonöt millió lélekre rug. S e népet, melynek nagy multja s oly irodalma van, mely az összes szláv népeké közt a legelső, a finn-ugor, de leginkább mongol vértől át- meg áthatott nagy oroszság nemzeti sajátságainak minden részecskéjétől megfosztotta. A kis-oroszok nyelvre s szokásokra s erkölcsökre nézve élesen különböznek a nagy-oroszoktól, s mukkanniok sem szabad, egy hanggal sem lehet elárulniok, hogy ők nem moskovitáknak érzik magukat. Epen most a kievi ünnep küszöbén mondotta ki az ukraniai titkos bizottság az összes népekhöz intézett kiáltványában (mely a magyar lapokban is megjelent) ez igazságot, azon reménynyel együtt, hogy eljő az idő az ő megszabadulásuknak is az orthodox tatár-orosz járom alól, ahogyan a balkáni szlávok már megszabadultak az orthodox mozlim-járom alól! Oroszország milliárdokat áldozott más államokban élő szlávok állitólagos felszabaditására, s ujságai könnyeket hullatnak, nevezetesen a monarchiánkban élő szlávok elnyomatása miatt. S igy a mi szlávjaink fajainak irodalmai virágoznak, lapjaik száz számra jelennek meg, ezer meg ezer templomban tartatik a szláv isteni tisztelet: Oroszország a maga szlávjainak (mert a nagy-oroszok mint mondtuk csak félszlávok) meg nem engedi egy könyv, hirlap kiadását, egy templomi szónoklat tartását sem a maguk ukraniai (kis-orosz, ruthén) nyelvén. Es Oroszország az általa igy nemzetileg megsemmisitésre szánt millióknak nagy, kilenczszázados ünnepét mint a sajátját, mint a moskovita panszlavizmus ünnepét üli. Nem hazugság-e ez?

Panszláv ünnepnek terveztetett, az volt a czél, hogy azon Európa összes szlávjai összejöjjenek s összetartozásuk tüntetésével a más államhoz tartozás ellen tiltakozva, az orosz fenhatóság alatti egyesülés mellett demonstráljanak. A görög orthodox-egyházak minden fejéhez ment meghivás s az összes szláv törzsekhez felszólitás, azon kecsegtetéssel, hogy a zarándokokat az orosz szállitó eszközök ingyen viszik, s a szent Oroszország vendégei lesznek. De a csalogatásnak nem igen volt sikere. Ugy látszik, hogy az ugyis régen Oroszországban élő kidobott szerb ex-metropolitán Mihályon, néhány belgrádi tanáron s az orosz zsoldon levő Zankovon kivül szláv notabilitás nem igen jelent meg. Lehet, hogy az a hazugság, mely az ünnepi pompa alatt rejlik, elundoritotta már a szláv népeket is s a panszlávizmus, már az összes szláv népek züménél elvesztette azt a kevés varázst is, melylyel még birt. Tényleg még a csehekből sincs ott senki, pedig azok még ott voltak a moszkvai szláv gyülésen.

A panszlávizmus ez ujabb vereségét jól esik konstatálnunk.

Tisza Kálmán kormányelnök — mint nekünk sürgönyzik, — csütörtökön reggel, rövid tartózkodásra Gesztről Budapestre érkezett.

A helyzethez.

(Az „Aradi Közlöny“ levelezőjétől.)

Bécs, julius 25.

Mintán Vilmos császár látogatása a czárnál megtörtént s a német császári flotta Svédország felé halad, hogy aztán Kopenhágánál horgonyt vessen; most már lehet itéletet mondani a császártalálkozásról s annak esetleges következményeiről, mely itélet igényt tarthat a nyomósságra s nem kell félnie, hogy a tények által utólag megczáfoltatik.

Arról, hogy a két uralkodó közt határozott, a részletekig kidolgozott megállapodás jött létre s Giers és Bismarck Herbert által szakaszokba foglaltatott, szó sem lehet. A császártalálkozás alkalmából s azzal összeköttetésben semmiféle államokmány sem lett szerkesztve; ezt itt biztosan tudják. A két császár természetesen politikáról is beszélt s nevezetesen a keleti, különösen a bolgár kérdésről is volt köztük eszmeváltás s alig tévedünk, ha feltesszük, hogy a látogatás, melyet Vilmos császár a dán udvarnál tenni szándékszik, nem csupán az általános békeszükségből ered, melylyel a fiatal német császár el van telve, és hogy a Hohenzollern kiengesztelésül nem üres kezet nyujt a Glücksburginak. Itt hiszik is, valamint az ide érkezett jelentések szerint Pétervárott és Berlinben is hiszik, hogy Vilmos császár Kopenhágában személyes barátságán kivül a Németbirodalom jóakaró és erélyes támogatását is fel fogja ajánlani az esetre, ha Valdemár herczeg elhatározta magát a bolgár fejedelmi méltóság elfogadására*) Hogy az neki felajánltassék, nem lenne nehéz elérni; Coburg Ferdinánd Bulgáriában már teljesen elkopott s a bolgárok, kik Valdemár herczeget egyszer már megválasztották, kétségkivül annyival szivesebben adnák rá szavazatukat, minthogy ezuttal eleve biztosak lennének, hogy nem hiába választottak s a dán királyfi Német- és Oroszország barátságát vinné magával nászajándékul a nélkül, hogy azt várnák az országtól, miszerint orosz hatalom alá helyezkedjék (?!) Valdemár sógora kedveért lemondana a czár Oroszországnak minden előjogáról Bulgáriában, (Nincs semmi előjoga. A szerk.) mely a berlini szerződés határozmányaival nem állna összhangban s ezzel a többi signatárius hatalmaktól elvenne minden okot, hogy a kompromisszum utján választott fejedelem kormányra lépése elé nehézségeket göriditsenek.

Ha a helyesek e közlések, ugy nem sokára látni fogjuk a péterhofi találkozás gyümölcseinek érését. A kompromisszum azon világitásban, melyben a fentirtak által látszik, ránk nézve sem lenne elfogadhatlan, föltéve, hogy az azt megelőző praemisszák nem erőszakkal idéztetnek elő, hanem önmaguktól következnek be. Hogy Váldemár herczeg sógora a czárnak, az nem fog okot képezni, hogy őt részünkről el ne fogadjuk: Battenberg a czárnak valóságos unokatestvére volt, és mint fejedelem mégis országának s annak független, önálló fejlődésének szentelte magát. És a dán herczeg Anglia leendő királyához is épp oly közel rokon, mint a czárhoz. Röviden, Valdemár herczeg megválasztása minden szempontból (Egyáltalán nem osztjuk e felfogást. A szerk.) békés megoldási eszköznek igérkeznék, mint uj s nem értéktelen kezesség a béke fenmaradása iránt: a német császár nem is tart attól, hogy kisérletével nálunk nehézséget gerjeszt.

Közvetlen békitési kisérletet köztünk s Oroszország közt nem kezdett Vilmos császár. Ez hiu vállalkozás is lenne: formailag Oroszország közt s köztünk teljesen batátságos viszony áll fenn, tárgyi differencziák pedig, melyeknek létezését tagadni nem lehet, legjobban megoldódnak megfelelő tények által. A mint Oroszország megszünik a Balkánfélszigeten gyilkolást, gyujtogatást s polgárháborut szitni, a mint kezet nyujt a bolgár kérdés oly megoldásához, mely a bolgár népnek a szabad, önálló, nemzeti és kulturális fejlődést meghagyja, megszünik a feszültség közte s köztünk.

*) Levelezőnknek a bolgár fejedelmi állásra vonatkozó sorait, teljes fenntartással adjuk.
A szerk.

Asbóth a külügyi helyzetről.

Asbóth János, a szászkai kerület országgyülési képviselője — mint közöltük, — megtartotta beszámolóját, mely alkalommal külügyi politikánkról és az általános helyzetről a következőleg nyilatkozott:

Voltak, a kik hitték, hogy már szent a béke, mivel az uj német császár Oroszországba utazik. Az európai helyzet azonban nem változik olyan könnyen és gyorsan, mint az ujságok hirei. Egy békés, sőt barátságos lépés magában nem elég, hogy Oroszország elfelejtse a csorbát, a mit hatalmi állásában és önérzetében szenvedett, midőn eljátszotta a dominacziót Bulgáriában, melyet Európa békén türt, melylyel a Berlinben szerződő felek számoltak is, midőn legalább Kelet-Ruméliát elvonták alóla, de a melynek véget vetettek maguk a bolgárok. Bármennyire hajoljon az orosz jellem az ábrándozásra, nem lesz olyan ábrándozó, hogy egyszerre beérje egy látogatással, a hol eddig konczessziókat követelt.

Európa azon hibáért bünhődik most, melylyel a szerencsétlen három császárszövetség virágjában megengedte, — sőt részben előmozditotta, — Oroszország fegyveres beavatkozását a balkán népek ügyeibe, holott a keleti kérdés egyedül helyes megoldása az, hogy a Balkán a balkán-népeké, melyek természetes fejlődésük mérvében maguk is elvégzik a maguk ügyeit minden idegen beavatkozás nélkül.

Most már, sajnos, ugy áll a dolog, hogy Oroszország, egy győzelmes hadjárat sikerei és áldozatai után, ezeknek gyümölcseiről lemondani nem akar; az érdekeinek tudatára késön ébredt Európa pedig, mintán előállott azon fordulat, hogy hozzájárluása nélkül a bolgárok maguk vetettek véget az orosz dominácziónak, nem akarja ujra orosz kézbe bocsátani, a Balkán gerinczét.

Es azért látszik minden békés fordulat, békekisérlet és a minden oldalról nyilvánuló békeszeretet daczára csaknem elkerülhetetlennek a háboru, mivel egy oly érdekellentét fejlődött, melynek öszszeegyeztetését évek óta keresi a diplomaták, de nem találják meg, azon egyszerü oknál fogva, mert csakugyan alig képzelhető az ellentétek kiegyenlitése, midőn az egyik fél a hatalmi állásban és — a mi tán még sulyosabb — önérzetében szenvedett séreldulata, minden futó kifejezés vonásain a legnagyobb érdeket keltette benne.

Az „ARADI KÖZLÖNY“ tárczája.

(Julius 27.)

A zenélő album.

(Schönthan Pál humoreszkje)

Az a véletlen, igen kedélyes gyermek. Hallgassák meg kérem, avagy olvassák el a történetemet és önök is meggyőződnek róla.

Egy nyáron, a mi „okos ész“ czimü egyletünk jótékonyczélu sorsjátékot rendezett. Minden egyleti tagnak hozzá kellett járulni a sorsjátékhoz valamely nyereménytárgygyal. Az én felette kedves és igen szeretett nőmnek, (félek, hogy ő is elolvassa és azért kell megtituláznom) nem tetszett ezuttal sem, ugy az egyletünk, a jótékonyczél és a sorsjáték sem. Százszor és százszor elmondta már, hogy az az egylet haszontalan és léhaság és pénz szipolyozó; nem is nyugodott meg, a mig meg nem igértem, hogy a sorsolási tárgyak közé a magam részéről csak ötven krajczár értéküvel járulok. A házi béke, ez a számtalanszor megfoltozott kabát, ezzel helyreállott. Mindamellett, én, mint az „okos ész“ egylet elnöke, beláttam, hogy előkelő tisztemhez nem illő oly hitvány ajándékkal előállani, mint minőt nőmnek igértem; sőt félő, hogy, hogy ha ezt teszem, a jövő választáskor másra bizzák az elnöki tisztet. Hogy ezt elkerüljem, titokban egy szép albumot vásároltam, mely ha az ember felül kinyitja, három zenedarabot játszik: „A velenczei kalmárt,“ „A koldus diákból“ ezt a részt: „Fogta a legyezőt . . “ és „Faustból“ egy részletet. Az egész album tiz forintomba került; ily olcsóba csak azért, mert a kereskedő „betegsége miatt“ végeladást rendezett áruiból, továbbá az album évek óta a kirakatot diszitette s e diszités közben az egyik oldalról minden festéket leégette a nap. Ezenkivül a „Koldus diák“-nak hibája is volt, tudniillik nem szólott tovább, mint „Fogta a legye . . grr“-ig, tehát öt szótagot tudott csak elmondani abból a kedves operettéből. Mindamellett belátják önök, hogy tiz forint nem pénz érette, különösen, ha tudják, miszerint uj korában legalább husz forintba került. Különben, mint elnök legalább öt sorsjegyet kellett vegyek, mit meg is tettem s azokat nagy alázattal nőmnek ajándékoztam.

A huzás megtörtént, nőm rendkivül nagy érdeklődéssel tanulmányozta az eredményt mutató jegyzéket. „Nos Miczikém, nyertél valamit?“ kérdém tőle. Erre aztán igen éles megjegyzést tett a mi jótékonysági sorsjátékunkra és kabátomon át kötőtüjével ugy megszurt, hogy hangosan feljajgattam. Látják önök, hogy az én nőmben van humor, bőven még a kötőjén is, és ha én a vele töltött tizennyolcz évben minden ilyen kedélyességét összegyüjtöttem volna, bizonyos, hogy senki sem kérné sem nem lopná el tőlem.

Hat héttel később az én születésnapomat ünnepeltük, hozzánk illő szerény módon, félig kisült tortátával és az évek számát jelző negyvennégy meggyujtott viaszgyertyával. Az „élet gyertyák“ helyes rendjükben álltak ott, a félig kisült tortátát is megettük. Ezenkivül az én Miczikém még valami egyébbel is meglepett. Képzeljék önök? Egy zenélőalbummal. Gyorsan kinyitom a fedelét: „Fogta a legye . . . grrr“ — az én albumom, az én visszatért, a naptól megkopott, a kereskedő betegsége miatt végeladáson potom árért vesztegetett album a „velenczei kalmár“-ral, „Koldus diák“-al „Fauszt“-tal. Bizonyosan a sorsolásnál nyerte és eltitkolta előlem és hogy csalását még jobban elfedje, az árczédulát lemosta az album széléről. Elképzelhetik önök azt a játékot, a melyet önmagammal szemben kellett szinlelni, hogy az ajándékot szépen megköszönhessem és Miczikét ugy csókoljam meg érte, nehogy mérgemben beleharapjak az arczába.

A mint karácsony eljött, szükségesnek mutatkozott, hogy egy kedves sógoromnak, a ki pommeri birtokán lakik, valami ajándékot küldjek. Sokáig gondolkoztam a választás felett, mig kitünő eszmém támadt. „Tudod, mit Miczikém — mondám nőmnek a felhevülés első perczében, — a zenélő album nekem megszámlálhatatlan kellemes órákat szerzett, de látod én már a „velenczei kalmárt“, „Koldus diák“-ot, „Fauszt“-ot sokkal jobban és szabatosabban tudom, mint az album. Mit mondanál, ha a sógort tennők boldoggá vele? Egyedül csendben, él a faluban . . . érző kedélye van és szereti a zenét, hadd szerezzünk örömet neki . . .“

Azt hiszem az én nőmnek ez a költői felhevülés kissé rosszul esett, észre is vettem, de kárörömmel, mert igy lakolt azon csalásáért, mikor eltagadta, hogy nyert a sorsjátékon. En azonban mindenesetre tul akartam adni az albumon, mert nem nézhettem, annál kevésbé hallgathattam tovább.

Különben a „velenczei kalmár“ már elnémult, legtisztábban hallatszott mostanság: „Fogta a legye . . . grrr.“ Még egyszer lejátszottuk, én titokban vattát dugtam füleimbe és végre az album becsomagoltatott, reá irtuk a czimet, magam vittem a postára, magam adtam fel és ott álltam, a mig szekérre teszik. Féltem, hogy lemarad.

Nyugodtan töltöttünk két hetet. Ekkor valami hihetetlen történt. Uj év közeledett s mi Münchenből egy igen távoli rokonunktól, a kiről öt esztendő óta semmit sem hallottunk, egy csomagot kaptunk, melynek alakja és nagysága félelmes sejtéssel töltött el. Elolvastuk a hozzá csatolt levelet, mely következő volt: „Nem a mi hibánk, ha a mellékelt ajándék, mely nekünk igen kedves emlékünk, elkésve jut hozzátok. Ez ajándéktárgyat, melyet mi a ti izléseteknek teljesen megfelelőnek tartunk, először meg kellett igazittatni, mert itt Münchenben semmit sem tudnak jól elkésziteni. Reméljük, hogy e kicsinység által néhány élvezetes órát szerzünk nektek . . .“ stb.

En és nőm ugy látszik egyenlő kétségbeesett gondolattal néztünk egymásra.

— „A zenélő album!“ mondtuk egyszerre.

Az elpusztithatlan szerencsétlen album. Gyorsan kicsomagoltuk. Csakugyan az album első lapján a mi szeretett müncheni rokonaink arczképei, azután . . .

— „Fogta a legye . . . grrr“ —

Ez volt az utolsó életjel, a mit az album adott. Ugy látszik hozzánk tért vissza meghalni. Hiába ráztuk, emelgettük a levegőbe, forgattuk kinyujtott karral, körben. Megnémult. Örömömben gyorsan szép ajándékkal viszonoztam rokonaim megemlékezését. Oh, mily sokba került már nekem ez az album, melyért meg van azonban örömöm, hogy nőm fösvénységéért bünhődött általa. Megfoghatatlan előttem, hogyan kerülhetett az album oly rövid idő alatt Pomernből Münchenbe és onnan vissza hozzám. Bizonyos, hogy a megajándékozottak, nem türhették három napnál tovább házukban.

Nehezen reá birhattam az albumot, hogy „grrr . . . grrr czin“ hangjai is elnémultak s most olyan csendes és néma, mint bármely más album, melyben a kedves ismerősöknek a füleit nem rontják a »koldus diák“ kal.

Különben, ha önök közül valakinek születés- vagy névnapi ajándék kell, szivesen elküldöm.

Monte-Carloi történet.

(Angol regény egy kötetben.)

— a „Aradi Közlöny“ számára forditotta: —

(11. folytatás.) **LÓTUSZ.**

HATODIK FEJEZET.

Hit ellen szeretet.

Warrendernek ugy tetszett, mintha Helena visszatartóbb lenne a társalgásban, azonban most csaknem kivétel nélkül személyes ügyeket beszéltek meg. Mily hamar és észrevétlenül megy át a barátság sokkal mélyebb érzésbe és talán nincs is biztosabb jele két fiatal lény közti szerelemnek, mint a hallgatás, mi néha köztük támad és a tekintetek, melyek lopva irányulnak egymásra, hogy szemüket azonnal lesüssék, mikor tekintetük találkozik. György gyakran arra gondolt, hogy vajjon Heléna is számlálja az órákat a viszontlátásig. Megfigyelte a kedves arcznak minden árnyát; minden moz

Habár nem titkolta el maga előtt, hogy a kettőjük közt létező valláskülönbség nehezen elháritható akadály lehetne, mégis anynyira bizott a szerelem hatalmában, hogy nem kétkedett benne, hogy Helena előbbutóbb elfogja azokat oszlatni.

Legyen ő csak bizonyos szerelméről — és Helena sokkal őszintébb volt, semhogy azt eltitkolná — akkor könnyü lesz neki őt arról meggyőzni, hogy mindig becsülni fogja az ő hitét és nem fogja megakadályozni semmiféle vallásos dologban.

György alig gondolt arra, hogy Helena vagyona nagyobb az övénél, birtoka elég terjedelmes volt, hogy minden e fajta gyanutól ment lehessen.

Helena elutazásának előestélye volt és Warrender átlovagolt Branchesból. Az előző estén a fiatal leány hideg és visszahuzódó volt iránta, a mi teljes ellentétben állott eddigi kedvességével, a mi Warrendert felbátoritotta, Helenának zongorázás közben néhány tüzes szót mondani. A leány erre felállott és gyorsan elhagyta Györgyöt. Neheztelt-e reá? Midőn az asztalnál ismét találkoztak, György azt vélte hinni, hogy szemein könyek nyomai látszanak. Helena szomoruan nézett ugyan ki, de nem haragosan és egész este hallgatott.

Erre Warrender egy álmatlan éjet töltött telve félelmekkel. Talán félreértette a leányt és ez csak testvéri szeretetet érzett iránta? Elhatározta, hogy másnap minden kételynek véget vet.

Szokása volt minden délelőtt Hallingfordba ellátogatni, a hol legtöbbnyire a reggelihez vagy egész napra meghivták. Azután elvezették a könyvtárba, a hol Helena a délelőtti órákat szokta eltölteni, ma azonban azt mondták neki, hogy Helena a terrasse-n tartózkodik és Warrender oda irányozta lépteit azzal a reménységgel, hogy a fiatal leányt ott egyedül találja. Hanem csalódott; Pater Lorencz ott volt, és György azonnal észrevette, hogy komoly beszédben zavarta meg őket. A pap nagyon behatóan beszélt, mozdulatai élénkek voltak, tekintete komoly és Helena lesütött szemekkel és aggodalmas arczczal hallgatta beszédét. Midőn Warrendert megpillantotta összerezzent és nem volt képes egy szót mondani, némán oda nyujtotta kezét. Páter Lorencz szokott szelidségével mosolygott és hogy Warrender Helenára irányult figyelmét félrevezesse, ügyesen átvitte a társalgást lokális ügyekre.

— Azt hiszem mr. Warrender, — szót

ménék orvoslását keresi, de az orvoslás a szomszédok jövőjét és biztonságát, Európa nyugalmát fenyegeti és ezenfelül mind a két fél a szerződésekre is hivatkozhatik; mert minden egyoldalu erőszakos beavatkozás ellenkeznék a szerződésekkel, de Bulgária és Kelet-Rumélia egyesülése és Ferdinánd herczeg állása is ellenkezik a berlini szerződés egyes szerencsétlen határozataival.

Ha pedig a kiegyenlitést megtalálni nem lehet, akkor nincs más megoldás, mint a háboru; mert ha ugy állanak a dolgok, és a hol a maga szempontjából mindenik félnek igaza van, ottan nagy hatalom és nagy nemzet csak a fegyverek döntése után képes az egyoldalu rezignáczióra, sőt a hol nemcsak érdekekről, hanem az önérzetről, ennek akár valódi, akár képzelt sérelméről van szo, ottan a népek épen ugy mint az egyes, a ki önérzettel bir: képesek a győzelem esélyeinek számitása nélkül is a fegyverekre apellálni.

Nem szenved kétséget, hogy épen mostan békésebb idő állott be. Az a vészterhes feszültség, melyben most már egy esztendőnél tovább néztek egymással farkasszemet az ellenkező érdekek, mellőzve minden békülési kisérletet, elejtve minden egyezkedést, a támadástól tartózkodva, de a támadástól tartva és a fegyverkezésben vetekedve folytonosan: a kitörő vihar e feszültsége engedett. Ifju tetterő vette át Németország és az európai politika vezetését. Az ifju német császár utja nagyszabásu béke-kisérlet. Komoly kiegyezési tárgyalások vannak megindulóban. De a veszély, a mi fennmarad, abban van, hogy eddig sem a békés szándékokban volt a hiány, hanem olyan szituáczió állott elé, melyben a békés kiegyezés benső nehézségei látszanak csaknem elháríthatlanoknak. Németország, a német érdekek mellett első sorban az európai béke fentartását tartja szem előtt. Nálunk senki sem óhajtja a háborut. Ha pedig Oroszország óhajtaná, nem várt volna eddig; már régen megkisérlette volna fegyveres kézzel visszavenni a Bulgáriában elveszitett befolyást, sőt békeszeretőbb czár tán soha nem volt, mint a mostani. De ha a feszültség végletei közt ujra felvett kiegyezési kisérlet ujra meg találna hiusulni a benső nehézségekben, akkor a háborunak eddig lappangó veszélyei imminens lesz.

Az év elején nyilvánossá tett, 1879. október 7-iki szövetségesi szerződésből tudjuk, hogy monarchiánk és Németország egymást fegyverrel is támogatni tartoznak, ha akár egy orosz-franczia szövetség támadja meg Németországot, akár Oroszország támad meg bennünket. Ezen okmány tehát azon esetről nem szól, ha mi volnánk kénytelenek Oroszországot megtámadni valamely keleti akcziója miatt, sőt kimondja, hogy semmiféle offenzivára ki nem terjed. Hihető, hogy azóta sikerült szövetségünket Németországgal — mely azóta Olászországgal is hasonló szövetségre lépett, — még szélesebb bazisra is helyezni. De Bismarck herczeg kifejezte ismételten és világosan, hogy a közös érdeken tul, a szövetség keretén kivül eső saját érdekeik megóvásában a szövetkezettek egymáshoz füzve nincsenek, a mi különben sonverainek közt magától érthető.

Igy őrzi meg a szövetség a felek akcziószabadságát, de a szabadsággal együtt jár a felelősség és a következmények viselése is.

Ime, ez a helyzet, ezek az okai, hogy mindaddig a mig érdekeink békés uton biztositva nincsenek, a legsulyosabb áldozatoktól sem szabad visszariadnunk, hogy készen legyünk a háborura, készen legyünk ugy, hogy egyedül is viselhessük. Mert ha erre kerül a dolog, az ellenféltől nem várhatunk önmérsékletet és csupán csak abba helyezni biztositékunkat, hogy ha a végveszély ránk szakadna, majd meg fog menteni barátunk, — a lehető legfrivolabb politika, bünnel határos könnyelmüség volna. Mert valamint mi ragaszkodunk a német szövetséghez, számithatunk Németországra is. Németország nem fogna bennünket cserben hagyni. De a mely állam saját feltételeinek védelmét másra bizza, az az állam, bármi önzetlen legyen a védnök szándoka, érett az infeodaczióra.

Valamint tehát Németország meghoz minden áldozatot harczképességének fejlesztésére, ugy a szövetség bennünket sem menthet fel ezen kötelesség alól.

Sajnos egyébirant t. választók, hogy akadnak, a kik késztettek felfogni, hogy nem lehet egy azon időben támaszkodni a német szövetségre és lelkesedni a franczia barátságért. Igaz, hogy magában nem bir semmi fontossággal, hogy Budapesten van egy fél tuczat vagy egy tuczat ember, a kinek az a passziója, hogy a vasuton megfog minden utazót, hogy ünnepelje. Egyik napon ünnepelték a cseheket, másnap a bécsieket, ma a németeket, holnap a francziákat. Láttuk, hogy közvetlen a bolgár-szerb háboru után, ugyanazon emberek ünnepelték Sándor fejedelmet és Milán királyt Hiszen az igaz, hogy a nyilvános működésnek nincs kellemesebb módja, mint a pohárköszöntés. Az ember eszik, az ember iszik, az ember mulat és mindezért még bele jön az ujságba is s a közönség naiv része és a tájékozotlan idegenek azt hiszik, hogy az illetők a hazai közvélemény nevezetes reprezentatorai és végre még rendjelek is hullhatnak.

De eltekintve attól, hogy ez a kétkulacsosság hirébe hozza a magyart, egyes alkalmakkor oly állitásokat keltettek e tüntetések Francziaországban, oly félreértéseket Németországban, hogy csak örülni lehet, hogy a párizsi kiállitásra vonatkozó interpellácziók alkalmából a kormány nyilatkozatai a többség magatartása ezeket alaposan eloszlathatták. De azon mód, a hogyan az ellenzék keresi folyton a kereskedelmi miniszter elleni támadásokra az ürügyeket és ha ujakat nem talál, felmelegiti a régieket, hihetővé teszi, hogy ez alkalomból is inkább személyi, mint tárgyi okok vezették. Hogy ezeknek a többség nem engedhet, az természetes. Mert a minisztereknek a többségtől kell függni, nem a kisebbségtől.

Külföld.

Coburg herczeg eltávolitásáról s ezzel kapcsolatosan a bolgár kérdés megoldásáról a berlini „Russiche Correspondenz" a napokban szenzácziós hireket hozott, állitólag ugyanis jó forrásból arról értesült, hogy a német császár kategorikus felszólitást szándékozik intézni Coburg herczeghez hogy a bitorolt trónt hagyja el.

A „Vossiche Ztg." a fentebbi hirre vonatkozólag megjegyzi, hogy a gyermekdély vidám naivitása kell ahhoz, hogy valaki elhigyje, miként ha a német császár Koburg herczeget a bolgár trón elhagyására szólitja fel, ezzel a keleti kérdés meg lesz oldva. II. Vilmos császár felszólitása után Oroszország meg fog barátkozni a Balkán-Államok önállóságával, igy mondá a „Russ. Corr." De ha — ugymond az emlitett berlini lap — e hirek igazaknak bizonyulnának, a mit mi nem hiszünk, akkor az tulajdonkép azt jelentené, hogy a császár oroszországi utja politikailag eredménytelen maradt. Mert a felszólitás Koburg herczeghez, hogy térjen vissza saját hazájába, tudvalevőleg, már két izben intéztetett hozzája és mindkét izben köszönettel visszautasittatott. A mikor körülbelül egy évvel ez előtt a német kormánytól az orosz sajtó azt kivánta, hogy a német császár tiltsa meg Ferdinánd herczegnek a lemenesolt Bulgáriába, a birodalmi kanczellár által sugalmazott sajtó azt felelte, hogy a német császár az osztrák-magyar hadnagynak és az orleanista herczegnő fiának sem nem parancsolhat, sem valamitől el nem tilthatja, sem pedig valamit meg nem engedhet neki. Tényleg a herczeg, ki tettvágyát fékezni nem tudta, a német császár óhajtása által épp oly kevéssé hagyta volna magát elhatározásában feltartóztatni, mint nem volt reá hatással az sem, hogy a czár nem akarta elismerni és a porta megerősiteni.«

Összeesküvés a bolgár fejedelem ellen. A Ruscsukban tapasztalt forradalmi izgatás tünetei arra birták Ferdinánd fejedelmet, hogy egyenesen Szófiába menjen. A Ruscsukban elfogott egyének: Bogutev Iván és Ivanov Dimitrie. Ezek Kievből jöttek s kompromittáló levelek voltak náluk, melyekből kitünt, hogy összeesküvés készül a fejedelem ellen. Nacsevics miniszter már két nap óta van Ruscsukban. — A Stambulov kormányelnök ált l adott felvilágositások után a jó viszony Ferdinánd herczeg és a kormányelnök közt ismét helyreállott.

Legujabb posta.

— **A császár találkozás után.** A Journal des Débats értesülése szerint Vilmos császár állitólag megigérte a czárnak, hogy nem türi, hogy szövetségesei gyöngiteni igyekezzenek Oroszország befolyását a Balkánon(?)

A „Natinoalzeitung" irja: **Vilmos császár pétervári látogatásával** megfogadta a porosz királyok hagyományos bölcs elvét, melyet haldokló nagyatyja bizott rá: Oroszországot meg nem bántani soha. Ritkán rajzoltak még egy ifju uralkodóról oly torzképet a külföld elé, mint ezt Vilmos császárral az utolsó hónapok alatt rendszeresen tették. A császár most jelent meg először a külföldön, mint uralkodó s egyszerü méltósága, kedélyének komolysággal párosult ifjui vidámsága, minden iránt érdeklődő szellemes s barátságos és élénk természete a pétervári udvart és a közönséget — az egybehangzó jelentések szerint — egyaránt meghóditották számára. — A mi felfogásunk szerint azonban a császártalálkozás politikai jelentőségének talán legfontosabb pontja az: hogy maga Vilmos császár mily benyomást nyert Pétervárott az orosz békebiztositások megbizhatóságáról. Ha a császár avval a meggyőződéssel tér vissza, hogy Oroszország politikája minden hátsó gondolat nélkül, a béke és a jó szomszédság politikája, ugy a két hatalmas uralkodó kölcsönös bizodalma megoldást fog létesithetni a fenálló összes vitás kérdésekben, mint nemkülönben az Európában netán ujabban is feimerülő inczidens esetekben. E bizalom lényegesen könnyiteni fog a fegyveres béke által előidézett nyomasztó helyzeten. Szerencsét kivánhatunk magunknak ez eredményekhez? Illetékes helyről e kérdésre oly határozottsággal mondják az igent, hogy azokat teljes örömmel ugy vehetjük, mint tényeket és egyuttal az európai politikában uj tényezőként üdvözöljük.

Az

„ARADI KÖZLÖNY"

(Megjelen mindennap.)

Előfizetési feltételei.

Helyben házhoz hordva:

Egy évre	12 frt	— kr
Fél évre	6 „	— „
Negyed évre	3 „	— „
Egy hóra	1 „	— „

Vidékre szétküldve:

Egyévre	14 frt	— kr
Fél évre	7 „	— „
Negyed évre	3 „	50 „
Egy hóra	1 „	20 „

Felkérjük lapunk azon előfizetőit, kiknek előfizetése junius végén lejárt, hogy az előfizetést mielőbb megtenni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadás álljon be.

Az „Aradi Közlöny" kiadóhivatala.

NAPTÁR.

Julius 27. Péntek Romai katholikus naptár: Pentele. Prot. naptár: Márta. Görög-orosz naptár: (julius 15.) Czirill. Nap kél 4 óra 31 perczkor, nyugszik 7 óra 41 perczkor.

— „A Kölcsey könyvtár" kedden és szombaton délután 3—4 és pénteken délelőtt 11—12 óra közt használható.

HIREK.

Arad és vidéke.

— **Ormós Péter** kir. tanácsos alispán tegnap Pécskára utazott, hogy az ottani megyei háznak önkéntes árverésén jelen legyen.

— **Boros Béni** urat, az aradi és csanádi egyesült vasutak igazgatóját ujabb és megérdemlett kitüntetés érte, a mennyiben Baross közmunka- és közlekedésügyi miniszter az ujonnan szervezett müszaki tanács külső tiszteletbeli tagjává nevezte ki. Oszintén gratulálunk!

— **A Szárazér.** Emlitettük már, hogy a Szárazér szabályozás előmunkálatai, valamint a szabályozás végrehajtása tárgyában a közlekedési miniszteriumban értekezlet fog tartatni. Ezen értekezlet Baross Gábor miniszter elnöklete alatt szombaton meg is tartatott a legközelebbi érdekeltek, valamint a hivatalos személyiségek részvételével. Jelen voltak a miniszter elnöklete alatt Kovácsy Sándor, Kvassay Ede és Walandt Ernö osztálytanácsosok, Dékány Mihály miniszteri titkár, Návay Imre kormánybiztos, Fekete Márton társulati igazgató, Rupcsics György társ. főmérnök, Novák József orsz. képv., Kristó Lajos polgármester, Garzó Imre. Az értekezlet beható tanácskozás alá vette a kultur mérnökség által előterjesztett terveket, melyeknek értelmében a Szárazér vize kétfelé választandó, s két csatornán a felső és alsó szakaszon vezetendő a Marosba. Az értekezlet a kultur mérnökség tervét el is fogadta, s ennek eredményéül tekinthető az is, hogy Návay Imre miniszteri biztos a Szárazér szabályozó társulat érdekeltjeit folyó évi augusztus 12 én Szegeden a városi széképület tanácstermében tartandó választmányi és közgyülésre összehivta. A vá-választmányi ülés délelőtt 10 órakor, a közgyülés pedig délelőtt 11 órakor fog megtartatni. Napi rend: 1. A Szárazér szabályozásáról a magyar kir. kultur-mérnökség által elkészitett tervek és költségvetések végleges elfogadása fölötti határozat és ezzel kapcsolatban a kiigazitott érdekeltségi összeirás bemutatása. 2. Javaslat a tervek kivitele czéljából kölcsön felvételének elhatározása és a nagym. közmunka és közlekedésügyi miniszteriumtól előleg kérése tárgyában. 3. Az alapszabályok némely intézkedéseinek módositása iránti javaslat. 4. A számadások megvizsgálására két tag kiküldése és a beadandó számadások megvizsgálása. 5. Az alapszabályok értelmében három nappal előbb beadott inditványok tárgyalása.

— **A ki bokros a magyar nemzeti szintől.** Egyik előkelő aradi vendéglő főpinczére egy budapesti czégtől kapott vagy ezer darab kis hirdető lapot, a melyek tisztán hagyott hátára fel lehet irni a vendég számláját; a tisztán hagyott hátlap magyar nemzeti szinekkel van körülnyomatva. Egy ismert aradi román ügyvéd megtiltotta a főpinczérnek, hogy ilyen nemzeti szin szegélyü lapra irja fel az ő számláját. Jellemzi ez az apró dolog is bizonyos román urak gondolkozás-módját és mi meg vagyunk győződve róla, hogy e nagyszabásu „nemzeti" tüntetést a „Tribuna" kellő bashangok kiséretében fogja aposztrofálni és megmagyarázza, hogy a kérdéses román ügyvéd ujra egy négy-tál-ételre jogositó pirosbetüs napot csinált a román nemzet történelmének.

Az elvert rendőr. Lapunk tegnapi számában „A közönség köréből" rovatban „Verekedés. Elvert rendőr. Eltussolás." czim alatt hozott közleményünk kiegészitéseül közölhetjük, hogy az elvert 39. számu rendőrrel felvett jegyzőkönyv a kapitányság által a kir. törvényszéki vizsgálóbirósághoz, mint illetékes hatósághoz, további eljárás végett áttétetett. — A Goldstein Jakab szabó által szenvedett kisebb testi sértés nem lévén hivatalból üldezendő és büntetendő cselekmény, ez ügyben csakis sértett panaszára volna a büntető eljárás a biróság részéről folyamatba tehető.

— **A szebeni hadapród iskola növendékei** körutjokban Aradra érkeztek az aradi vár megszemléiésére. E vár épitési rendszere — mely czélszerütlennek bizonyult — tudvalevőleg egyedüli az országban.

— **Letartóztatás.** Tunner Ottó aradi lakos, ki ellen utóbbi időben számtalan különféle bünügyi feljelentés tétetett az aradi bünfenyitő törvényszéknél, egy ujabban beadott panasz folytán sikkasztás és csalásért a kir. vizsgálóbiróság által vizsgálati fogságba helyeztetett.

— **Kormánybiztosok.** Kállay Albert főispánnak a csongrád-algyői ármentesitő társulathoz kormánybiztossá való kinevezése a miniszteriumtól már hivatalosan is leérkezett. A miniszterium azt is tudatta a szegedi folyammérnökséggel, hogy a törökbecsei ármentesitő társulat kormánybiztosi állásától Rohonczy Gidát felmentette s helyette Urbán Ivánt nevezte ki.

— **Aradi iparosok kirándulása a bécsi kiállitásra.** A bécsi kirándulásban résztvevők tegnapelőtt este népes értekezletet tartottak az ipartestület tanácskozó termében ifj. Kristyóry János elnöklete alatt. E. Illés László testületi titkár vázolván a kirándulás érdekében tett előmunkálatokat, mindenek előtt az indulás napjának megállapitása került szőnyegre. Hosszabb eszmecsere után abban történt megállapodás, hogy a kirándulók aug. 13 án vagy 14-én induljanak és pedig ha a külön vonat akkép lesz kieszközölhető, hogy a kora reggeli órákban indul Aradról, 14-én, ha pedig ez lehetséges nem volna és csak éjjeli vonatot kapna a társaság, ugy 13-án este. Azután elhatároztatott, hogy a vasuti menettérti jegy ára (II. oszt. 23 frt 16 kr, III. oszt. 16 frt 34 kr.) augusztus 2-dikán délig befizetendő az ipartestület titkáránál, a ki a történt befizetésről nyugtát ad, melynek alapján később a menetjegy fog kézbesittetni. Minden résztvevő a rendezéssel járó apró kiadások fedezésére 20 krt kell, hogy fizessen le a menetjegy árával egyidejüleg. Ugyanekkor be kell jelenteni, vajjon az illető kiránduló reflektál-e Bécsben szállodai lakásra és ha igen, milyenre, hogy amaz előzetes lépések alapján, melyek a kirándulók beszállásolása iránt az elnökség által téve lettek, a szükséges mennyiségü lakásokat megrendelni lehessen. A további megállapodások közül felemlitjük, hogy a kirándulók érkezése tudatva lesz az alsó-ausztriai iparegylettel; hogy a kirándulók nemzetiszin szalagból álló jelvénynyel láttatnak el, s hogy a kirándulás programmjának megállapitására, valamint a felmerülő teendők elintézésére egy végrehajtó bizottság küldetett ki ifj. Kristyóry János elnök, E. Illés László titkár, Grünwald Ferencz, Varga József, Koosis Lajos, Francz Károly és Ravasz Imre tagokból. Megemlitjük egyben, hogy a kirándulók száma eddig ötvennégy, kétségtelen azonban, hogy ez a szám még emelkedni fog. Jelentkezni a kiránduláshoz való csatlakozás iránt még mindig lehet az ipartestület irodájában.

— **Katonaság átvonulása.** A 15. huszárezred 5. százada, a 39. gyalogezred 4. és a 46. gyalogezred 2. zászlóalja julius 30-tól kezdve hat napi menetben vonul keresztül Aradmegyén a nagyváradi hadgyakorlatokra, Aradmegye alispánja a főszolgabiróságok utján felhivta a községi elöljáróságokat, hogy készüljenek az esetleges beszállásolásokra.

— **Változások a csanádi klerusban.** Mint segédlelkészek áthelyeztettek: Hegedüs Dezső Mezőkovácsházáról Károlyfalvára, Kadak Pál Károlyfalváról Ó-Bébára; Nogáll László a napokban felszentelt áldozár pedig Mezőkovácsházára neveztetett ki segédlelkésznek.

— **A czukoradó-törvény életbeléptetése.** Az aradi kereskedelmi- és iparkamara a nagyméltóságu m. kir. pénzügyminiszteriumtól vett értesités alapján ezennel közhirré teszi, hogy: „A czukoradóról szóló 1888. évi XXIII. tcz. 65. §-ának határozmányai értelmében mindazok, kik 1888. évi augusztus 1. napján az idézett törvényczikk 1. §-ának 1. pontjában megjelölt nemü adóköteles czukortermelvényekből (répa, czukor és minden hasonnemü czukorból és pedig akár fogyasztási, akár nyers czukorból) 100 kgrmmnál nagyobb készlettel birnak, kötelesek annak tiszta sulyát, valamint a helyet és a helyiséget, amelyekben a czukorkészletet tartják, 1888. évi augusztushó 1-től számitott 3 nap alatt az erre megjelölt pénzügyi közegeknek irásban bejelenteni. Ezen bejelentési kötelezettség teljesitésének módja iránt a felek az egyes pénzügyigazgatóságok részéről kibocsátandó hirdetmények utján kellőleg tájékoztatni fognak, s e hirdetmény által csak arra figyelmeztetnek, hogy a törvény idézett határozmányai értelmében bejelentendő czukortermelvények készlete után fogyasztási adó, illetőleg fogyasztási pótadó nem fizetendő és az emlitett készletek bejelentését a törvény csupán abból a czélból rendeli, hogy a czukor megadóztatásából az 1887—88-iki termelési évadban elérendő tiszta jövedelem megállapitásánál ezen készletek számba vétessenek. A törvény ezen rendelkezéséhez képest azon egyes felek készleteik után, ha azokat kellőleg bejelentik, adófizetést teljesiteni nem köteleztetnek, ellenben, ha a czukortermelvényekből meglevő készletek bejelentését elmulasztják, vagy a készleteket helytelenül jelentik be, a be nem jelentett czukormennyiség, illetőleg a bejelentett és talált czukormennyiség közötti különbözet minden 100 kgrmmja után az illető felek az 1888. évi XXIII. t. cz. 65. §. értelmében 11 frttal büntettetnek." Az aradi kereskedelmi- és iparkamara elnöksége.

— **Térzene.** A 39. gyalogezred zenekara tegnap este 6 8-ig térzenét adott a főtéren a Domonkos-féle czukrászda előtt. A kitünő zenekar preczíz játékát igen nagy közönség élvezte.

— **Jelentkező öngyilkos.** „Gyufamérget ittam" ezzel állitott be egy aradi illetőségü Roth Ignácz nevü kőfaragósegéd tegnapelőtt a szegedi közkórházba. A saját lábán ment be jelentkezni, illetve magát bemutatni, hogy öngyilkos. Gyufamérget ivott. Nagyon el volt adósodva a szegény s ez keseritette el. Szerdán délután kiment a boszorkányszigetre, vivén magával négy pakli gyufát meg egy poharat. Leáztatta a négy pakli gyufa mérgét és megitta. Azután

---

barátságos hangon — hogy majd ha télen ismét visszatérünk, ön már gondosan át vette minden dolgát a birtokon és vége lesz az eddigi vándoréletnek.

— Még nem egészen bizonyos, hogy a telet Branches-ban töltöm, — mondá Warrender, szándékosan Helénához fordulva.

A fiatal leány nyugtalanul és kérdőleg tekintett reá.

— Vissza akar menni -- Mexikóba? — mondá reszkető hangon.

— Nem tudom. Talán. Mit tanácsolna ön nekem — kérdé merészen.

Szemeik találkoztak. A fiatal leány tekintete fájdalmas és ijjedt volt. Warrender tekintete sokkal több érzelmet árult el, mintsem mutatni akarta volna. Heléna lesüté szemeit, a nélkül, hogy felelt volna. Pater Lorencz félbeszakitá a kellemetlen csendet és megjegyzé:

— Mi kastélybeliek nem igen lehetünk részrehajlatlan tanácsadók, mert reánk nézve nagy fontossággal bir, ha valaki lakik Branches-ba. Egy olyan szomszéd, mint ön megbecsülhetetlen reánk nézve és miss Kilsyth annál inkább érezné az ön elvesztét, mivel sohasem tartózkodott itt elég hosszan, hogy barátságot kössön. Mindazonáltal élénken tudom elképzelni, mennyi vonzerőt gyakorolhatnak önre a mexikói elöntött városok. Az ön vállalkozása nagy, de még sem tudom, hogy életczéljának tüzte ki. Különben olvasta ön már a czikket az „Athenäum"-ban utolsó felfedezéseiről?

Warrender vaktába felelt. A pap látszólagos közönyössége, a mi talán mélyebb szándékokat volt elrejtendő, felingerelte. Heléna hangját vágyott hallani, egyedül óhajtott vele lenni, hogy kérdezze ki lénye megváltozása felől. Egett a türelmetlenségtől és egész megfoghatatlannak tünt fel előtte, hogy tudta eddig annyira fékezni magát. Most azonban beszélnie kellett, tisztán akart látni, ha legrosszabbat is hallaná. Talán a pap intette a fiatal leányt és azt tanácsolta neki, hogy utasitsa vissza az ő udvarlását. E gondolatnál Warrender vére jobban lüktetett. Ha szeretni találná őt Heléna — oh bár csak szeretné! — mily hamar eloszlatná minden aggodalmait és szoritaná karjaiba. Legjobb tehát, a ha leggyorsabban el veti a koczkát. Ha Heléna nem szereti, akkor ő eltávozik messzire és igyekszik a leányt elfelejteni, vagy legalább eltemeti minden vágyát és reményét Heléna birására nézve, eltemeti, mint annyi más meghiusult várakozásait.

E gondolatok forogtak agyában miközben a terasse-on fel s alá sétáltak. Gyönyörü nap volt; az ég kék szine tiszta ragyogó, nem lehetett sejteni az ősz közeledtét, a rózsák ismét virágzásban állottak és a virágágyak vakitó szinekben usztak. Helena megállott, hogy le szakitson egy nehány késön virult „Marschal Niel-rózsát." Warrender észrevette, hogy mielőtt ezt tenné, táskájába csusztatott egy levelet, miközben mélyen felsóhajtott.

— Remélem, jó hireket kapott anyjától, — mondá Warrender hirtelen.

Ismét észrevette Helena vonásain ama fájdalmas kifejezést.

— Anyám egészen jól van, ma vettem tőle hirt, — felelt Helena halk hangon. Azután hozzátette azzal az igyekezettel, hogy visszanyerje eddigi szokott modorát: — Mr. Warrender ön talán csak nem felejtette el, hogy holnap elutazunk? Megadta már a kertésznek a kellő utasitást az oltványokra nézve? Ne menjünk le a növényházak felé? Eppen nagyon érdekesek és látványosak most a virágok. Ha el kell bucsuznom Hallingfordból mindig nagyo nehezemre esik — mondá reszkető hangon — és ez évben különösen, mert sokkal kellemetlenebb ily helyet nyáron elhagyni, mint télen.

Warrender élénken helybenhagyta. Pater Lorencz Helénára nézett, mintha ki akarná tudni óhaját. György nagy meglepetésére a fiatal leány a paphoz fordulva, mondá: Ön talán csak velünk jön?

Pater Lorencz megfordult és követte a fiatalokat, de miután megtettek egy körutat és nagy nehezen tartották fenn a társalgást, visszamaradt és nézte a kertészt, hogy rakosgat őszi baraczkot és szőllőt egy kosárba. Heléna és Warrender azonban egy szekfü-ágyhoz közeledtek és egy bokrétát kötöttek.

Heléna magyarázólag mondá: Ma délután az „Ashton" zárdába kocsizunk! Az apáczák nagyon szeretik a virágokat.

— Miss Kilsyth — mondá Warrender oly tekintettel, mit nem lehetett félre érteni, — egy kérdést kell önhöz intézném, mely reám nézve nagy fontossággal bir. Nem beszélhetnék önnel egyedül?

Heléna elsápadt, lehajtá fejét még mélyebben a virágokra, és egy perczig habozott a válasszal.

— Nem tudom, mondá. En — én nagyon el vagyok foglalva ma — és — holnap.

— Heléna! — kiáltott fel Warrender szenvedélyesen — nem hittem volna, hogy így tud játszani egy ember boldogságával, nem hittem volna öntől, a ki ily nemes és jószivü!

Most Heléna szilárdan és haragosan tekintett reá.

— Oh, bocsásson meg, — dadogá György, — de ön ma nem hasonlit a régi Helénához és én kinos kételyek közt vagyok.

(Folytatása következik.)

várta a halált. De a halál nagyobb úr, mint négy pénz ára masina és nem jelent meg. Mikor aztán látta Róth Ignácz, hogy egyáltalán nem akar meghalni, elment a boszorkányszigetről s bevonult a kórházba. Ott rögtön ápolás alá vették.

— **Az apátfalvi indóház.** Apátfalva község elöljárósága tapasztalva azt, hogy az apátfalvi vasuti indóháznál az utazó közönség kényelméről nagyon primitiv módon van gondoskodva, átiratot intézett az aradi és csanádi egyesült vasutak igazgatóságához, melyben az apátfalvi indóháznak a szükségletnek megfelelő átalakitását kéri.

— **Leányszöktetés.** M.-Csanádról irják a következő regényes történetet: A Gurbó gyerek szörnyen szerette a Gurzó Urus Dinka leányát, a kinél nemcsak M.-Csanádon, de a megyében sincs szebb Dinka. Dinka hasonlóképen szörnyen szerette a Gurbó gyereket. Urus bácsi meg azt tartotta, hogy 19 éves legénynek még nem szabad szörnyen szeretni, mert hosszu idő van még addig, mig a katonasor alól kikerül, Dinka is várhat még, hiszen csak 16 éves! De biz azok nem vártak. A Dinka ragyogó szeme, sugár termete, édes ajka az egyszerü Gurbó gyerekből középkori lovagot csinált. Folyó hó 22-én magához ölelte Gurbó a Dinka karcsu termetét, aztán igy szólt hozzá: „Velem jösz-e? Dinka egy édes csókkal felelt, aztán elhagyták a szülői házat, a helységet s mentek a szerelmesek utján. Es olyan jól elmentek, hogy Urus bácsi minden kétségbeesett kutatása daczára sem birta még eddig a galambfészket meglelni.

— **Tolvajlás Radnán.** Radnán Antolovics Mátyásné lakásából — mint lapunknak irják — a napokban 12 frt készpénzt és egyéb apróságokat tolvajoltak el. A csendőrség által megindított nyomozásnak sikerült a tettest Wekszler Ferencz rovott előéletü radnai lakos személyében kideriteni. A pénzen azonban már akkor tul adott és csak néhány hatost találtak nála.

— **Lopott lovak.** Szabó Juon és Nikoláj cserméri lakosok két darab lovát a legelőről elhajtották. A tolvajoknak eddig még nem tudtak nyomukba akadni.

NAGYVILÁG.

— **A szerb királyi pár viszálya.** Milán király környezetében azt beszélik, hogy a király nemrég határozta el, hogy válni fog nejétől. Nem sürgette volna a válást, ha bizonyosságot kap a felől, hogy Natália királyné felhagy azzal a tervvel, hogy visszatér Szerbiába. Midőn a mult nyáron Natália királyné visszatért Oroszországból, a király igen előzékenyen fogadta, de kijelentette, hogy lehetetlen tovább együtt éluiök, mert a házi perpatvarokkal nem akarja neheziteni különben is nagyon nehéz hivatását: egyébiránt teljesen a királynéra bizza, hogy hol akar lakni. A királyné azt felelte, hogy egyelőre hat hétre elmegy egy kis szerb hegyi fürdőbe, Angolujeváczba. A király minden intézkedést megtett arra nézve, hogy nejének mentől kellemesebb legyen a dolga a primitiv fürdőhelyen. Epittetett 100.000 franken egy kis kastélyt, melybe Belgrádból elküldte a királynénak legkedvesebb bútorait. A királyné azonban alig két hét mulva már Belgrádban termett. Váratlanul rendelt Kragujeváczban külön vonatot, éjjel utazott s reggel hirtelen betoppant a királyi konakba. Meg akart győződni, alapos-e féltékenységi gyanuja. Es következett egy oly jelenet, a minő az utóbbi években nem volt ritkaság a királyi palotában. Ezután a királyné hosszabb időre egy külföldi fürdőbe ment. A király most megint attól félt, hogy neje egy szép napon ismét betoppan a királyi palotába. Ebben az aggodalmában megerősitették őt a különböző titkos jegyü levelek és sürgönyök, melyek egyes magasabb és kisebb rangu tisztviselőkhöz érkeztek, s melyek felhivták a hü embereket, hogy készitsék elő a királyné mielőbbi visszatérését. Ezek a levelezések végzetesek lettek az illető tisztviselőkre; nyugdijazták őket. A király azt is gyanitotta, hogy a királyné néhány rendelkezésére álló jövedelmet arra használt fel, hogy a külföldi lapokban ellenszenves közleményeket jelentessen meg férjéről. Igy például Natália királyné képes volt meggátolni egy interniew közlését, melyet egy a királynál kihallgatáson volt franczia tudósító irt egy nagyobb párisi lapnak. Az ilyen okok birták rá a királyt, hogy előterjessze a királynénak az ismert szerződési javaslatot, s mivel a királyné nem fogadta el, lépést tett a válás és a trónörökös kiadatása végett, mely lépés részletei már ismeretesek a közönség előtt. A király nem szándékozik sokáig Belgrádban tartani a trónörököst, mert külföldön akarja neveltetni. Már tudakozódott is Párisban azon tanároknál, a kik husz évvel előbb az ő tanárai voltak. Csakhogy addig nem akarja kiküldeni fiát, mig közte és neje közt nem lesz rendezve a vitás viszony.

— **Kuhn báró táborszernagy önmagáról.** Az állásától megváló gráczi hadtestparancsnok tiszteletére — mint már jeleztük — kedden a helyőrség összes tisztjei nagyszerü lakomát rendeztek, melyen Kuhn báró többször szólalt fel. Legelőbb felköszöntötte a királyt, lelkesült ékesszólással mondva el, hogy nagyszerü tevékenységgel vesz részt a király a hadsereg tökéletesitésén, s minő hadvezéri képességgel tudja megadni a haladásban mindig azon irányt, mely a hadsereg fejlődésére a lehető legüdvösebb. Mikor azután őt köszönté fel Schönberger Béla báró altábornagy, Kuhn hosszabb beszédet tartott, többek között a következő érdekes dolgokat mondva önmagáról: „Már gyermekkorom óta vágyakodásom, kedvem volt a katonáskodáshoz. Rendkivüli érdeklődéssel hallgattam atyám elbeszéléseit, aki 1793-tól 1813-ig minden háboruban résztvett, midőn hadi élményeit beszélte el.“ Megemlitve ezután, hogy mennyire szükségesnek tartotta a katonai tudományok mellett az irodalommal és a tudományokkal általában foglalkozni, s hogy minő hálával viseltetik a bécsi ujhelyi akadémia tanárai iránt, beszédét igy folytatta. „Katonáskodásom legelső éveiben módom volt a katonai szolgálattal apróra megismerkedni. Radetzky apó lebegett előttem mindig, mint követendő példa, s ujongtam örömömben, midőn ezredemmel Milanóba kerültem, a hol nem sokára hadsegéddé lettem. Radetzky tábornok alatt vettem részt a hadgyakorlatokban, s ő alatta nyertem gyakorlati kiképeztetésemet; akkor is az voltam már, a mi vagyok ma: katona minden izemben. Később térképező szolgálatra rendeltek, de itt is mindent katonai szempontból fogtam fel, és alkalmaztam a gyakorlati szolgálattételre. 1848-ban, a mikor a háboru Olaszországban kitört, saját kérésemre Olaszországba kerültem a hadsereggel s ott a támadás volt az, a mi engem előre vitt: ismeretesek tetteim Santa Lucziánál, azok a történelemből. Talán kevésbbé ismert az, hogy Custozzánál két ágyuval és minden fedezet nélkül, egy egész hadtesttel álltam szemközt és azzal a döntő eredményt részben előidéztem. 1859-ben a Ticino-n áthaladtam azzal a szándékkal, hogy átlépem a Po-t is és támadólag nyomulok előre: hogy nem került támadásra a dolog, az nem az én hibám. Ha folytatták volna a támadást, ma egészen másként állnának a dolgok Európában, léptünk volna föl Königgrätznél is támadólag, akkor a győzelem a miénk lett volna. Tirolban is — tudják önök — mindig támadólag léptem föl; a ki véd és nem támadólag halad előre, az elveszett, mert elnyomják. A támadó eljárás elvét alkalmaztam a hadgyakorlatoknál is mindig, minthogy a leghasznosabbnak bizonyult. Ha itt vagy ott egy-egy sértő szót ejtettem, tudják önök — mondá Kuhn megindultan, mialatt a jelenlevők zajosan éljeneztek, — hogy a gorombaság soha sem eredt a szivemből. Most, a mikor hivatásomtól megválok, olybá tünök fel magam előtt, mint egy növény, melyet más talajba tesznek át. Hálistennek, hogy én fényes példány képeimhez, Eugen herczeghez, Napoleonhoz, Badetzkyhez hasonlóan, nem csupán katonai tudományokkal foglalkoztam, de részben még egyebekkel is, mert legjobb vigasztaló a tudomány; talán mondották azt, hogy én kényelmesen csináltam a dolgomat s egészen az irodalommal foglalkoztam; de önök nagyon jól tudják, hogy én, a hol szükség volt rá, kis vagy nagy dologban, helyt állottam mindig; vigaszt azonban nemcsak a tudományokban találok, de abban is, hogy olyan urakat hagyok itt, a kikről tudom, hogy jó emlékezettel vannak irántam.“ Beszéde leirhatatlan ujjongást keltett, a tisztek vállaikra vették a táborszernagyot s ugy vitték körül a termen. Mikor helyére ért ismét, a következőket mondta: „Most történik életemben másodszor, hogy katonák fölvettek a vállaikra; először ez a szt.-luczia csata napján történt. Akkor gránátosok vittek végig a táboron, ma az én derék tisztjeim vettek vállaikra.“ A lakoma után a sok száz tiszt lekisérte Kuhn bárót kocsijáig, s valamennyiben — élükön Schwitzer tábornokkal, — kisérték a kocsit egy darabig, mig aztán kifogták a lovakat, s ugy húzták el a járművet maguk egész a hadtestparancsnokság épületéig, kisérve kivont kardu és folyton éljenző tisztek és roppant néptömeg által. A hadtestparancsnokság emeletére ismét vállukon vitték fel a tisztek Kuhn bárót, aki nemsokára megjelent az erkélyen, mire a len maradt tisztek kivont karddal tisztelegtek. Kuhn báró mély meghatottsággal mondott köszönetet.

— **Magyar szolgabiróból — szerb metropolita.** Ezt a felfedezést teszi a „Neus Wiener Tagblatt“, melynek egy munkatársa a szerb király válóperének ügyében megginterviewolta Theodosius metropolitát. A nevezett lap szerint Theodosius metropolita — családi nevén Mahrovich Tódor, Magyarországon valahol a Bácskában született 1816-ban: Mint jómodu polgári szülők gyermeke a jogot Pécset tanulta s később szolgabiró lett éppen abban a korszakban, melyet Eötvös a „Falu jegyzőjében“ olyan találóan festi le. Anyja azonban minden áron azt akarta volna, hogy fiából pap legyen, s ekkor kezdte Mahrovich Tódor a theologiát tanulni. A karlóczai szeminariumba járt, de mint beszélik, a komoly tanulmányok mellett igen vigan élt s a mily szorgalmasan hallgatta a theologiai előadásokat, ép oly szorgalmasan ellátogatott a korcsmákba is. Mindazonáltal nem világi pappá lett, hanem belépett a szerzetes papok közé s letette a czelibátus fogadalmát. Milán fejedelem egy utazása alkalmával ismerkedett meg a vigkedélyü s müvelt szerzetessel s megkedvelvén őt Belgrádba vitte, hol különböző egyházi feladatokat ruházott reá, de ezenkivül minden utazásában magával vitte. Theodosiusnak ez volt a legboldogabb időszaka, a maga ura volt s meg volt engedve neki az is, hogy pipáját a kávéházakban szihassa ki s a tarokk-játszmákban is részt vegyen. A metropolita az interviewoló tudósító előtt a király válóperére vonatkozólag többek között a következőket mondta: „A király nem időtöltésből terjesztette be a válókeresetet s az egész ügyet épen nem veszi tréfa számba. De másképen nem lehetett eljárni; 8 év óta már nem is létezett ez a házasság. Látja ön, minő nyakas a királynő? Elküldik hozzá a nisi püspököt, hogy neki szerződést és az ügy rendezését ajánlja; ő azonban vonakodik a püspököt fogadni. Miért? A nisi püspök épp ugy fejedelme az egyháznak, a mint ő maga királynéja az országnak. Csaló a püspök, kit az ajtón be nem szabad eresztení? Oly bánásmód-e az, minőt egy praelatus megérdemel? . . . Persze, akkoriban másképen volt a dolog, mikor a királyasszony hozzánk jött és nekünk kedveskedett és azzal rohant meg, hogy protegáltjait papi hivatalokkal lássuk el! — Általában a metropolita beszédéből mély hűség sugárzott ki a király iránt és Natáliáról nem a leghizelgőbb kifejezésekkel nyilatkozott a hirlapiró előtt.

— **Mennyibe került a Thurn-Taxis családnak a két német császár halála?** Regensburgból irják, hogy a herczeg Thurn-Taxis családnak I. Vilmos és III. Frigyes német császárok halála kétmillió márkába került. Thurn és Taxis herczeg ugyanis hűbérben birja a porosz államtól a krotoszyni uradalmat s ezért szerződésszerüleg minden porosz uralkodó halála alkalmával egy millió márkát tartozik készpénzben a porosz koronának lefizetni. A milliókat a Berlinben levő herczegi jószágigazgatóság a két császár halála után azonnal lefizette.

— **Kisértetek a kolostorban.** Rémes történetet beszéltek el a napokban Chorin község asszonyai és leányai, mely izgatottságban tartotta az egész lakosságot. A községhez tartozó, régi góth stylben épült benedek-rendi kolostor órája a tizenkettőt kongatta s a környék egészen csendes volt. E perczben ájtatos ének hangzott fel a kolostorban, mind jobban erősbülve és éppen midőn a sötét felhők az égen szét oszoltak s csodálatos bágyadt fény vette körül a községet, a kolostor földalatti nyilása — mely egy régi katakombába vezet — hirtelen megnyilt s abból egy szerzetesekből álló csoport lépett elő, élükön szent Benedekkel. A rémek, folyton szent énekeket hangoztatva, a kolostor udvarára vonultak s onnan a templomba, hol ájtatos imába merültek. Ezután beszélték az asszonyok tovább — a barátok kijöttek ujra az udvarra, hol bámulatos tánczra kerekedtek s a templomi ének ujra felhangzott s ezzel a földből halvány lángok törtek elő . . . s végre eltüntek a kolostorban és semmit sem lehetett látni! — Eddig terjed a chorini asszonyok kisértet-historiája, a mellyel csodálatosan összeesik a — berlini müvészakadémia tájképfestőinek kirándulása a romantikus kolostorhoz.

— **Rövid hirek.** Belgrádban az osztrák-magyar és német földről bevándorolt zsidók, kik a spaniol hitközséghez nem tartoznak, önálló hitközséget és iskolát alapitnak. — Az olasz király szédülési baja mulékony volt, már jobban van s vadászatra is kirándult. — A „Grande Magasins du Louvre“ párisi ház vezetését. — Heriot megtébolyodása miatt, a Rousseau et comp. czég vette át, egy millió százezer frankkal gyarapitva a társaság üzleti tőkéjét. — A Párisból Münchenig keleti gyorsvonaton utazók oly jegyeket kapnak, melyek mellett a határon többé nem lesz szükséges az utlevél. — A párisi esküdtszék verdiktje után tiz évi kényszermunkára itélték Mimaul-t, egy mérnök gyilkosát. — Helsingforsból az ott letelepült zsidókat kintasitá az orosz kormány. — Eszak-Amerikában Ruslyn bányaváros tegnapelőtt leégett s másfélezer ember maradt hajléktalanul.

Táviratok.

— **Bulgária helyzete.** —

Szófia, jul. 26. (Az „Aradi Közlöny“ eredeti távirata.) A Ferdinánd herczeg és Stambulov közti meg, beszélések teljes egyetértést eredményeztek mindazon pontokra nézve, melyek iránt véleményküllönbségek forogtak fenn.

Az orosz lapok azon állitására, hogy egyik hatalom a császár-találkozás után Ferdinánd fejedelmet Bulgária elhagyására felhivandja, a bolgár kormány lapja, a „Svoboda“ erélyes hangon válaszol. — Bulgáriának — ugymond — meg van a fejedelme, a kit a nemzet választott ez, — bármit tegyenek is a hatalmak — meg fog maradni addig, amig birja a nemzet szeretetét, melyet a nemzet iránta különböző alkalmakkor tanusitott.

— **A német császár utja.** —

Stockholm, julius 26. (Az „Aradi Közlöny“ eredeti távirata.) Vilmos német császár 12 órakor ide érkezett. Oriási néptömeg fogadta lelkesülten. Az egész város lobogódiszben van.

IRODALOM és MÜVÉSZET.

— **Az összes szeszadótörvények** czim alatt jelent meg: a 1888. XX. t.-cz. Az ideiglenes vámdijpótlékról 1888. XXIV. t.-cz A szeszadóról és sajtolt élesztő megadóztatásáról 1888. XXV. t.-cz. A kisebbik adótétel mellett termelhető alkohol mennyiségnek felosztásáról jegyzetek és magyarázatokkal. Jelenlegi szeszadó rendszerünk nemcsak pénzügyi, hanem nemzetgazdászati tekintetből is felette hiányos s mindkét tekintetből nagy mérvben igényelte a korszerü reformot. A szeszadó sokkal csekélyebb volt mint a mennyit az állam jogosult lehetett követelni, megfelelőleg a helyes pénzügyi politika elveinek: mig másrészt a szeszipart kifejlődésének nem előmozditására, hanem hátrányára szolgált. Azért a jelen törvény, mely mindkettőre nézve gyökeres reformokat létesit, teljesen indokoltnak tekinthető. Sőt nagyon is ideje volt már, hogy törvényhozásunk is intézkedjék a szeszadó felemeléséről, mi különben fontos közerkölcsiségi s közegészségi tekintetből is helyeselhető. Eddigi rendszerünk irányelvéül szolgált: a termény mennyisége s a 75 fokkal meghatározott átlagos foktartalma alapján való megadóztatás s a beczefrézésre szánt ürméret termőképessége szerinti átalányozás. Ezen adóztatási mód hátrányokkal járván, a jelen tiszta fogyasztási adó hozatik be és pedig mind azon szeszőfőzdékre, melyek eddig a most eltörölt adóztatási módnak voltak alávetve, valamint azon szeszőfőzdékre nézve is, melyek borhulladékok, törköly, stb. feldolgozásával, szeszes folyadékokon kivül borsavas sókat is termeltek, s melyek a termény mennyisége s teljes foktartalma alapján adóztak. Es ezen fogyasztási adó abban áll, hogy a szeszfőzdék által előállitott és belföldi fogyasztásra szánt szesz a teljes mennyisége és tényleges foktartalma alapján fog adóztatás alá vétetni. A kisebb szeszfőzdékre nézve azonban, melyek közönségesen üstfőzdéknek neveztetnek, kivétel állapitttatott fel s ezekre nézve a főző készülék termelő képessége szerinti átalányozás, s a szeszfőzővel kötendő szabad egyezkedés, megváltás utján a várható alkoholmennyiség alapjáni ugynevezett termelési adóztatás fog fentartatni. S ezen kisebb szeszfőzdékhez soroltatnak azon szeszőfőzdék is, melyek gyümöcsöt, törkölyt, bort, borseprőt, mustot, mézes vizet és sörfőzési hulladékokat szoktak dolgozni. Általános ismertetésül ennyit irhatunk a jelen könyvről s hiszszük, hogy ajánlatunk majdnem felesleges, mert ezen már augusztus 1-én életbe lépő törvényt egyetlen gazdász nem nélkülözheti ép ugy mint minden egyes szeszfőzde tulajdonosa sem. Megjelent és kapható Lampel Róbert (Wodianer F. és fiai) cs. és kir. udvari könyvkereskedésében. Budapest, Andrássy-ut 21. Ára 50 kr.

Közgazdaság.

A vetések.

A földmivelés-, iparügyi és kereskedelemügyi miniszteriumhoz julius hó 17-től 23-ig bezárólag beérkezett hivatalos jelentésekből a vetések állásáról és a mezőgazdasági állapotáról a kövotkező részleteket közölhetjük:

Buza. A Duna balpartján mennyiségileg középszerü, minőségileg különböző eredmény várható. Az északi megyékben még nem kezdhették meg az aratást, egyebütt azonban már a behordás is megkezdődött. A minőség Hont-, Pozsony- és Liptómegyékben a legkielégitőbb. A Duna jobb partján a cséplést helyenkint megkezdték; általában minden irányban középszerü. Fehér-, Sopron- és Vasmegyékben közepesen fölötti aratásra van kilátás. A Duna és Tisza közén a behordás és cséplés javában folyik, a minőség nagyrészt kielégitő, szép piros szemü és acélos; a mennyiség jó közép; szalma szinte kellő mennyiségben van. A Tisza jobb partján általában közepes aratásra van kilátás. E vidéken pusztit leginkább az üszög és helyenkint a rozsda. A Tisza balpartján az aratás nem felel meg a várakozásnak. A minőség jó, helyenkint azonban a rozsda sok kárt tett. A Tisza és Maros közén az aratás teljesen be van fejezve, az eredmény jó közép és a minőség is jó. Erdélyben megkezdődött az aratás, az eredmény közepesen felülinek jeleztetik.

Roz s. A Duna balpartján általában gyönge közép, helyenkint még kevésbbé kielégitő, a minőség azonban jó, mert a szemek kitünően fejlődtek ki. A Duna jobb partján jó minőség mellett mennyiségileg középszerü aratást helyez kilátásba. Helyenkint a magvak a sok eső folytán kicsiráztak. A Duna és Tisza közén mennyiségileg a leggyengébb eredmény várható, a minőség szinte kevéssé kielégitő. A Tisza jobb és balpartján, valamint az ország többi vidékein szinte kielégitő, helyenkint jó minőség mellett az aratás mégis csak középen aluli. Erdélyben a termés jó középnek mondható.

Arpa. A Duna balpartján nagyon különböző állást jeleznek. Arvamegyében jó, Bácsmegyében ritka és alacsony, Esztergommegyében minőségileg határozottan rossz; Liptó, Nyitra és Trencsénmegyékben csak középen aluli; Hont, Nógrád, Pozsony és Turóczmegyékben ellenben közép, helyenkint jobb aratás is várható; a minőség majdnem mindenütt sok kivánni valót hagy hátra. A Duna jobb partján a ritka és visszamaradt vetés mennyiségileg és minőségileg egyaránt keveset igérő. Fejér és Tolnamegyékben helyenkint közép termés várható. A Duna és Tisza közén már a tavaszit is aratják, az őszi árpa közép, minőségileg nem mindenütt kielégitő, de egyes vidékeken kitünő termést ad. A Tisza jobb partján a vetés többnyire alacsony maradt, a szemek helyenkint sárgák vagy barnák lettek s igy a termés általában nem kielégitő. A Tisza balpartján az őszi árpa szép szinü és közép termést ad. A Tisza-Maros szögén Krassó-Szörény és Aradmegyék kivételével, hol a termés középszerü, csak gyenge közép hozam várható; a tavaszi vetést már aratják. Erdélyben jó közép aratásra van kilátás.

Zab. A Duna balpartján, daczára a sok bajnak, általában javult és középtermést igér; az aratást még nem kezdték meg. A Duna jobbpartján csak középszerü termés várható. A Duna és Tisza szögén mennyiségileg gyenge közép, minőségileg kielégitő aratásra van kilátas. A Tisza jobbpartján közép, balpartján középen alatt maradó termés igérkezik, bárha egyes keleti megyékben jobb eredményt is várnak. A Tisza és Maros szögén középszerü, Erdélyben általában jó aratás várható.

Tengeri tartósan jól áll és egyes vidékek kivételével a Tisza balpartján, valamint Borsód, Temes, Pozsony és az erdélyi megyékben kitünő termésre nyujt kilátást.

Hüvelyes és kerti vetemények meglehetős jól állanak és kielégitő termést igérnek. Panaszok csupán Liptó, Nyitra és Borsodmegyék egyes vidékeiről érkeznek féreg és nedves időjárás folytán beállott károkról.

Tatárka és magbükköny mindenütt kielégitően állanak és közepes, helyenkint jobb hozamot is helyeznek kilátásba.

Burgonya szintén majdnem mindenütt jó, helyenkint kitünő termést igér, csak egyes vidékeken ártott a sok esőzés.

Kender és len kielégitő módon fejlődnek, nagy részt sürüen és magasan állanak s részben közepes, nagyrészt azonban jó közepes hozamot igérnek. Beszterce és Háromszék vármegyékben a kender gyengén áll.

Dohány mindenütt javult, jól fejlődik és legtöbb helyt középen felüli eredményt igér.

Czukor- és takarmánycsipa állása bár egyenlőtlen s névszerint Nógrád-, Nyitra-, Gömör-, Bars- és Sáros-vármegyékben nem kielégitő, mégis általánosságban közepes, a Tisza bal-, a Duna jobbpartján, a Tisza-Maros szögén és Erdélyben gazdag hozamra nyujt kilátást.

Mesterséges kaszálók állása általában nem mutat változást a mult hetihez képest. Az eső a behordást némileg akadályozta, a második termés nagyrészt jól ütött ki.

Réti- és gyepszéna, valamint a legelők mindenütt szépen állanak, bár Erdélyben tartós szárazság nagyban redukálta a sarjura való kilátást.

Szőlő: a Duna jobb partján, a Duna-Tisza közén, a Tisza balpartján és Tisza-Maros szögén jó közepes, különben csak középszerü szüretet igér. Alsó-Fehér-Kis-Küküllő, Maros-Torda és Udvarhely megyékben többnyire csak középen alul maradó eredmény várható.

Gümölcs: az egész országban — egyes helyeket kivéve — kevés gyümölcstermés mutatkozik

Elemi csapások. Vasmegye Németujvár községének határában f. hó 18-án a jég tett kárt a vetemények és különösen a zabban; Veszprémmegye Nagyalacsony községében ugyancsak a jég okozott kisebb-nagyobb kárt a tengeri, keder és szőlőben s a már learatott gayonában. Zemplénben e hó 18-án nagy vihar és jégeső a bodrogközi járásban tetemes kárt tett. Biharvármegye központi járásában a filloxera nagymérvben pusztit; Szabolcsvármegye dadai felsőjárásában e hó 19-én nagy jégeső volt, mely a dohányban és a szőlőben sok kárt okozott. Torontálvármegye párdányi és módosi járásában nagy jégeső volt s mintegy 6000 holdnyi területen minden növényzetet teljesen tönkretett. Brassóvármegye Ujfalu és Höltövény községeiben, továbbá Háromszékvármegye sepsi alsójárásában e hó 18-án jégvihar dühöngött, mely a gabonában s a kerti veteményekben tetemes kárt tett.

*

Abuza-, rozs-, árpa- és zabvetéseknek százalékokban kifejezett állása julius 19-én, a julius 12-ki állásához képest, a következő állást tünteti fel:

	középen alatt	közepesen közepes	közepesen felül
Buza			
a julius 19-iki állás	7·8%	70·1%	22·1%
a julius 12-iki állás	8·2 „	70·7 „	18·2 „
Rozs			
a julius 19-iki állás	36·2 „	57·8 „	6·0 „
a julius 12-iki állás	35·7 „	58·3 „	6·0 „
Árpa			
a julius 19-iki állás	37·9 „	54·3 „	7·8 „
a julius 12-iki állás	38·4 „	54·0 „	6·6 „
Zab			
a julius 18-iki állás	23·8 „	63·1 „	12·8 „
a julius 12-iki állás	38·1 „	60·1 „	11·8 „

Vegyes közlemények.

— **Szesz-üzlet.** —

(Julius 26.)

(B.) Készáru nagyban 29.25—29.50, kicsinyben 30.—, hordó nélkül per 100 liter %.

— **Budapesti gabnatőzsde.** —

(Julius 26.)

Mérsékelt kinálat, jó vételkedv, kedvező irányzattal, 15000mm. jött forgalomba és 5 krral magasabb áron adatott el. Buza őszre 6.85—6.86, zab őszre 5.08—5.09, buza tavaszra 7.32—7.33, káposzta-repcze 11.25, kukoricza julius—augusz. 6.32—6.33, kukoricza 1889. évre 5.04—5.05.

Sertéskereskedelmi csarnok

— Budapest-Kőbányán. —

Kőbánya, jul. 25. A vevők tartózkodók. Magurasági öreg, nehéz 47—48 forint, fiatal nehéz 50—51.— forint, fiatal közép 49—50.— forint, fiatal könnyü 47—48 forint, közönséges (szedett) nehéz 48—49 forint, közép 48—49 forint, könnyü 46—47 forint Romániai, bakonyi, átmeneti nehéz ——.— forint, közép —.—— frt. könnyü — — frt eredeti (Stachel) nehéz — — frt, közép — — frt Szerbiai nehéz 47—48 frt. közép 47—48 frt, könnyü 46—47 frt. Hizó egy éves — — frt, hizó két éves makkos — — frt, hizó öreg — — frt. — Sertésészám, julius 23-án volt készlet 112,104 drb, julius 24-án felhajtatott 1253 drb, julius 24-án elszállittatott 680 drb, julius 24-én maradt készletben 112,677 darab sertés.

KIS LOTTÓ.

Brünn, julius 26-án:

77. 11. 30. 68. 31.

Hivatalos árfolyam.

a budapesti áru- és érték tőzsdén 1888. évi julius hó 26-án.

Magyar aranyjáradék 4. sz.	101.60
magyar papirjáradék 5,	89.90
magyar vasuti kölcsön	151.75
magyar keleti vasuti államkötvény 1 kib.	97.75
magyar keleti vasuti államkötvény 2. kib.	—.—
magyar keleti vasuti államkötvény 3. kib.	115.75
magyar földtehermentési kötvény	104.50
Erdélyi földterhementesitési kötvény	104.50
magyar földtehermentesitési kötv. záradék	104.50
Temes-bánáti földtehermentési kötvény	104.50
Temes-bánáti földterhementési kötv. zár.	104.50
Magyar szőlődézsmaváltsági kötvény	100 50
Magyar nyeremény-sorsjegy-kölcsön	130.50
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	125.—
Osztrák járadék papirban	80.75
Osztrák járadék ezüstben	82.25
Osztrák járadék aranyban	112.50
1860-iki osztrák államsorsjegy	139.75
Osztrák-magyar bankrészvény	872.—
Magyar hitelbankrészvény	303.50
Osztrák hitelintézeti részvény	307 50
Cs. és ki. arany	5.83
20 frankos arany (Napoleond'or)	9.86
Német birdalmi márka	61.—
London	124.75
20 markos arany	12.30

Felelős szerkesztő:

HINDY ÁRPÁD.

BUDAPESTI TŐZSDE.

Julius 23-án.

	Pénz	Áru
M. kir. aranyj. adóment. 4% . .	102 10	102 40
„ „ papirjáradék adóment. 5%	90 —	90 30
M. vasuti köl. 120 frt o. é. (300 fc.) 5%	151 25	152 50
M. v. köl. 120 frt egyes dbkban	150 50	151 —
M. 1869. kel. v. á. kötv. (els.) adóment. 5%	97 50	98 50
M. 1873. kel. ár. v. szb. (els.) adóment. 5%	126 50	126 50
M. 1876. kel. aranyban (els.) adóment. 5%	115 —	115 60
M. kir. nyeremény-kölcsön 100 frt	129 50	139 50
„ „ „ 50 frt drbja	129 50	130 50
Tiszai és szegedi kölcsön 4% . .	124 30	125 50
M. k. földtm. kötvények 5% . .	105 —	106 —
„ „ „ „ 1867. zárad. 5%	105 —	106 —
M. k. földtm. kötvények temesi 5%	105 —	106 —
„ „ „ „ 1867. zárad. 5%	105 —	106 —
M. k. földtm, kötvények horváthorsz. 5%	104 —	— —
M. k. földtm. kötvények erdélyi 5%	104 25	105 —
„ „ „ erdélyi jelz. urb. vk. (100 frt 5%	98 50	99 —
Szőllődézsmavált. kötv. (100 frt) 5%	99 —	100 —
Pest vár. kölcsöne 1870. évből 6%	106 —	107 —
„ „ „ 1871. évből 6%	107 25	109 —
Budapest főv, 1880. kölcsöne 6%	100 75	101 50
Budapesti bankegyes. részvényt.	100 —	100 50
Magy, ált. hitelbank	281 —	281 50
Magy. jelz. hitel. II. kib. in. elismv.	— —	— —
Magy. lesz. s pénzváltóbank . .	89 25	89 60

	Pénz	Áru
Magy. orsz. bank részvény-társaság	— —	— —
Osztrák hitelintézet	311 —	311 20
Osztr.-magyar bank	878 —	880 —
I. magyar iparbank	153 —	154 —
Pesti magy. keresk. bank . . .	712 —	715 —
Bécsi bizt. társulat	200 —	205 —
Bécsi élet- s jár. bizt. társ. . .	210 —	212 —
Első magy. általános bizt. társ. .	3050 —	3060 —
Foncière pesti bizt. társ. . .	71 —	72 —
Magyar-franczia bizt. társ. . . .	175 —	180 —
Pannonia visszb. társ.	980 —	996 —
Concordia malom	403 —	410 —
Első budapesti malom	870 —	880 —
Erzsébet malom	242 —	244 —
Hengermalom	525 —	530 —
Lujza malom	252 —	255 —
Molnárok és sütők malma . .	353 —	350 —
Pannonia malom	755 —	760 —
Viktoria malom	130 —	132 —
„Adria“ m. tengeri hajóz. részv. t.	— —	— —
Alföld-fiumei vasut 5%	175 50	176 50
Báttaszék domb.-zákány vasut 5%	— —	— —
Déli vasut 5%	— —	— —
Eszakkeleti vasut 5%	154 50	155 50
Erdélyi vasut 5%	172 50	172 50
Győr-sopron-ebenfurti vasut 5% .	— —	— —
Kassa-oderbergi vasut 4% . . .	142 —	143 —
Magyar galiczlai vasut 3% . . .	160 50	161 60
M, ny. v. (sz.-győr-gráczi vasut 5%	157 60	158 —
Osztrák államvasut 5%	232 50	233 —
Pécs-baresi vasut 5%	— —	— —
Tiszavidéki vasut 5%	— —	— —
Osztr. dunagőzhajózási társ. 5% .	— —	— —

	Pénz	Áru
Pesti kozuti vaspálya	383 —	384 —
Pesti köznti vasp. élvezet-jegyek	110 —	215 —
Budepesti III. ker, takarakp, . .	108 —	110 —
Országos központi	452 —	457 —
Pesti hazai első	7325 —	7525 —
Egyesült Budapest fővárosi takp,	452 —	455 —
Magyar ált, takarékp, részvény .	88 —	89 —
Alagut	145 —	147 —
Általános waggon kölcs. társaság	69 —	72 —
„Franklin“-társulat	198 —	200 —
Ganz és társa vasön, és gépgyár	826 —	830 —
Geschwindt-féle szeszgyár . . .	330 —	332 —
Gyapjum, és biz, I. magyar . .	246 —	250 —
Keresk, épülete	675 —	— —
Könyvnyomda „Athaeneum“ . .	444 —	448 —
„ Pesti	1070 —	1100 —
Köszénb. és téglagy, (Drasche) .	221 —	222 —
Nemzetközi waggon-kölcsön-részvénytársaság	59 —	224 — 60 —
Pesti építő-társaság	— —	— —
Rimamurány-salgótarj, vasutrvtrs,	100 —	101 —
Salgótarjáni köszénb, ...	171 —	172 —
Schlick-féle vasö, és gépgyár . .	152 —	154 —
Schlick-féle vasö, és gépgy. II, kib	— —	— —
Serfőzde első magyar	810 —	820 —
Sertéshizlaló	270 —	274 —
Sóskuti kőbánya	— —	— —
Spodium- és csontlisztgyár . .	110 —	120 —
Szálloda-részvénytársaság . .	104 —	106 —
Tégla- és mészégető ujlaki . . .	149 —	150 —
Török dohányrészvény	— —	— —
Gőztéglagyár kőbányai szelv, nélk,	252 —	255 —
M. jelz.-bank ny. kölcsönkötv, 4 sz,	105 —	105 50

Záloglevelek.	Pénz	Áru
M. földhitelint. papirérték 5%	102 75	103 25
„ „ „ 4%	100 50	101 —
„ „ „ 4%	95 25	95 65
„ „ arany v. ezüst 5%	132 —	152 50
„ jelzálogbank 5%	102 50	103 —
„ „ 5%	101 50	102 25
Kisbirt. orsz. földh.-int . 5%	101 50	102 —
Osztr.-magyar bank o. é. . 5%	101 75	102 30
„ „ „ „ „ 4%	99 90	100 60
„ „ „ „ „ 4%	99 90	100 60
Pesti keresk. bank 6%	102 —	103 —
„ „ „ 5%	101	101 50
„ „ „ 5%	101 —	101 50
Albina tak. és hitelint. . . 6%	101 —	102 —
Elsőbbségek.		
Budapesti lánczhid 5%	104 —	105 50
Loyd- és tőzsde-épület . . 6%	99 50	— —
M. sz. k. orsz. vörös-kereszt sorsj.	— —	— —
Osztrák vörös-kereszt-egylet . .	17 50	18 —
Pénznemek.		
Cs.-kir. arany (vert)	5 4	5 99
Cs.-kir. arany (kör)	5 84	5 88
Osztrák magyar 8 írtos arany .	10 01	10 4
20 frankos arany	10 01	10 4
Osztrák és magyar ezüst . . .	— —	— —
Német. birod. bankj. vagy ezekkel egyenért. bankj. (100 márkáért)	62 10	62 50
Ném.bankp.100 ném. bir. márkáért	62 10	62 20
Amsterdam 100 hollandi írtért .	105 20	105 50
Páris 100 frankért	50 10	50 25
Svájczi pénzpiaczok 100 frankért	50 —	50 10
London 10 font sterlingért . . .	125 10	125 40

Értesitvény.

Folyó évi julius hó 14-én közzétett s 1888. évi julius 5-én 3661. sz. a. kelt hirdetményben foglalt feltételek ugy az abban hivatkozott és a nagyváradi katonai élelmezési raktárnál a hivatalos órák alatt betekinthető s ivenkint 4 krajczárért megvehető bérbeadási feltételek határozmányainak épségben tartása mellett

folyó évi julius hó 30-án

délelőtt 10 órakor

a katonai lelmezési raktár hivatali irodájában Nagyváradon

nyilvános tárgyalás

tartatik, a fentemlitett hirdetményekben jelzett élelmezési czikkekben való szükségletek bérbeadás utján leendő biztositása végett **Nagyvárad, Debreczen** és **Almosd** állomások részére **1888. szeptember hó 1-től 1889. augusztus hó végéig**.

Az 5%-os bánatpénzzel ellátott ajánlatoknak a fentnevezett napon legkésőbb **délelőtt 10 óráig** a cs. kir. katonai élelmezési raktárnál Nagyváradon beérkezniök kell.

Temesvártt, 1888. julius hó 5-én.

Cs. k. 7. hadtest biztossága.

243|1888. 400 1—3 Kerülős elöljáróságától.

Árlejtési hirdetmény.

Aradmegye tekintetes törvényhatósága által 596|1888. kgy. számu határozattal a községiképviselő testület 2|888. kgy sz. a községház és a jegyzői laknál istálló és az állami épitészeti hivatal által érvényesitett tervrajz szerint 5363 frt 68 kr. költséggel megállapitott ujbóli épitése jóváhagyatván, az épitkezés eszközlése czéljából ezennel árlejtés nyittatik.

Minélfogva árlejteni szándékozók felhivatnak, hogy irásbeli ajánlataikat ovadékként a megállapitott s fent kitett összeg 10 százalékával felszerelve, alólirott községi elöljáróságnál 1888. **augusztus hó 7-ik napján d. u. 6 óráig** annál inkább nyujtsák be mivel a később érkezetke Kerülős községházánál 1888. **évi augusztus hó 8-án d. e 10-órakor** tartandó nyilvános szóbeli árlejtésen figyelembe vétetni nem fognak.

A tervrajz és árlejtési feltételek a jegyzői irodában addig is a hivatalos órákban megtekinthetők.

Kerülős, 1888. julius 24-én.

Az elöljáróság.

546|1888. g. sz.

Árverési hirdetmény.

Arad sz. kir. város gazdasági széke a nagylegelő beli 2. számu 16. 805|1100 hold földnek 1888. évi október 1-től leendő bérbeadása iránt folyó évi julius hó 31-én d. e. 10 órakor árverést tart.

Kikiáltási ár évenkint és holdankint 14 frt 1 kr. Bánatpénzül leteendő 23 frt.

Az árverésben részt lehet venni szóbeli és irásbeli ajánlatokkal.

Az irásbeli ajánlatok lezártan a szóbeli árverés megkezdése előtt nyujtandók be, s csak akkor vétetnek figyelembe, ha azokhoz a bánompénz mellékelve van s ha az ajánlatot tevő kijelenti, hogy az árverési feltételeket ismeri és elfogadja.

Az árverési feltételek a gazdasági szék elnökénél az árverést megelőzőleg is megtekinthetők.

Arad sz. kir. város gazdasági székének 1888. évi juliushó 17-én tartott üléséből.

Kiadta:

Varjassy Lajos,
aljegyző.

Egy ispán kerestetik

évi 200 frt fizetésre,

401 1—3

16 köböl buza, 10 köböl kukoricza, 1 láncz kukoriczaföld bevetve, 1 tehén-tartás, 2 kocza-tartás csak nyári legelőre, **1 ló-tartás, szabad lakás nagy kerttel.**

Tudakozódhatni szerkesztőségünkben.

127|1888.

Felhivás.

Az 1883. XLIV. t.-cz. 36. §. d) bekezdése értelmében közhirré tétetik, miszerint az 1888. évre kivetett összes adók előiratvák, minélfogva felhivatik az adóköteles közönség, hogy adókönyvecskéjét előirás, illetve az esetenként előirt adók összesitése végett legkésőbb folyó évi augusztus 15-ig különbeni birság terhe alatt az adóügyi osztálynál bemutassa.

Arad 1888 junius hó 26-án.

A városi tanács.

553|888. gazd. sz.

Arlejtési hirdetmény.

Arad sz. kir. város gazdasági széke a védtöltésnek a radnai uttól a szél-utczáig terjedő szakaszán épitendő padka elkészitésének elvállalása iránt folyó évi julius hó 31-ikén d. e. 10 órakor árlejtést tart.

Kikiáltási ár 255 frt. Bánompénzül leteendő 25 frt 50 krajczár.

Az árlejtésben részt lehet venni szóbeli és irásbeli ajánlatokkal.

Az irásbeli ajánlatok lezártan a szóbeli árlejtés megkezdése előtt nyujtandók be, s csak akkor vétetnek figyelembe, ha azokhoz a bánompénz mellékelve van, s ha az ajánlatot tevő kijelenti, hogy az árlejtési feltételeket ismeri és elfogadja.

Az árlejtési feltételek és a költségvetés a gazdasági tanácsnoknál az árlejtést megelőzőleg is megtekinthetők.

Arad sz. kir. város gazdasági székének 1888. évi julius hó 17-én tartott üléséből.

Kiadta:

Varjassy Lajos,
aljegyző.

2242|888. számhoz 36 3—3

Árverési hirdetés.

Arad szab. kir. város tekintetes árvaszéke mint gyámhatóság részéről ezennel közhirré tétetik miszerint a néh. Keller József és neje szül. Paraszka Klára aradi volt lakos hagyatékaiban leltározott különféle házi butorok és felszerelésből álló ingóságok árvaszéki 2242|888. sz. alatti végzés alapján *folyó évi julius hó 28-ik napján délelőtt 8 órakkor* kezdendő nyilvános önkéntes árverésen a helyszinén, Arad Wesselényi-utcza 6-ik szám alatti házban készpénz fizetés mellett legott eladatnak.

Kelt Aradon 1888. julius 20-án.

Simon Gábor,
árvaszéki jegyző mint kiküldött.

18990|1887.

Hirdetés.

A nagyméltóságu m. kir. Belügyminiszteriumnak 51201|1887. II. sz. a. kelt következő körrendelete ezennel közhirré tétetik.

A vasutak mentén már több izben fordultak elő esetek, hogy gyermekek a sinekre köveket raktak vonósorompókkal ellátott átjáróknál, tehát a pályaőr őrshelyétől távolabb eső helyen nagyobb méretü köveket a sinek és mérőgerendák közé szoritottak, illetve ékeltek, mi által esetleg nagy szerencsétlenség idéztethetik elő.

Miután a kiskoruak által elkövetett ilynemü gyakori és veszélyes cselekmények (például vonatoknak kövekkel való megdobalása stb.) lehetőleg megelőzendők és ha megtörténtek megtorlandók, mi bünváduton nem történhetik, mert azok az 1878. évi V. t.-cz. §-a értelmében az életkor 12-ik évének betöltéséig nem büntethetők, s miután az 1879. évi XL. t.-cz. 12. §-a értelmében a fentebb idézett határozmány folytán 12 évesnél fiatalabbakkal szemben az 1879. évi XL. t.-cz. 111 §-a sem alkalmazható a kir. járásbiróságok által, az igazságügyi valamint a közmunka és közlekedésügyi m. kir. miniszter urakkal egyetértőleg az alább következők rendeltetnek el:

Azon szülők, rokonok, gyámok vagy felügyelők, kiknek gondjara bizott 12 évesnél fiatalabb gyermekek a vasuti sinekre követ raknak, a vasuti átjárók korlátait felnyitják vagy beteszik, a vasuti jelzőket megforditva állitják, a vonatokat kövel dobálják s általában hasonló cselekményekkel a vasuti közlekedés biztonságát veszélyeztetik, a kellő felügyelet elmulasztásával kihágást követnek el s az 1887. évi VIII. t.-cz. 2. §-ában jelzett czélokra fordítandó 2 frttól 100 frtig terjedhető pénzbüntetéssel, behajthatlanság esetén 12 órától 10 napig terjedhető elzárással fognak büntettetni, a kihágások elbirálására hivatott közigazgatási fokozatos hatóságok által.

Figyelmeztetnek ennélfogva a szülők, gyámok, gondnokok és felügyelők, hogy az életkor 12 évet még be nem töltött gyermekeiket, gyámoltjaikat, gondnokoltjaikat vagy felügyeltjeiket a vasuti szerencsétlenségek okozhatásától a fentebbi büntetés terhe alatt a legszigorubb házi fegyelem gyakorlásával tartsák vissza.

Arad, 1888. julius hó 24-én.

A városi tanács.

Egy a jegyzői teendők teljesitésében jártas

és

lehetőleg képesitett ifju

községi irnokul

felvétetik!

Javadalmazás évi 300 frt, egy szobából álló lakás. Megbizhatósága esetén mellékjövedelemre is számithat. Állását azonnal elfoglalhatja.

Személyes megjelenés előnyben részesittetik.

Kevermes község elöljáróságá.

Versenytárgyalási hirdetmény.

A nagyméltóságu közmunka és közlekedésügyi m. kir. miniszter urnak f. évi 28324. sz. a. kelt rendelete alapján, a Temesmegyei Hosszuszó község felett és Kelmák község mentén levő két Marospart védmü megerősitési munkálataihoz szükséges kőanyag szállitása és elhelyezésének biztositása czéljából **f évi augusztus 8-án d. e. 10 órakor** az aradi m. kir. folyammérnöki hivatal helyiségében (Arad, szarvas-utcza 1-ső szám. a.) zárt ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

A vállalatot szabályozó szerződés tervezete az általános és részletes épitési feltételek, előméret és tervek az aradi m. kir. folyammérnöki hivatalnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Az ajánlattevő köteles magyar nyelven szerkesztett ajánlatában világosan kijelenteni, hogy a helyi viszonyokat, a szerződési tervezetet és az annak kiegészitő részét képező általános és részletes épitési feltételeket megtekintette, megértette és azokat változatlanul elfogadja, köteles továbbá azon egységárakat, melyek mellett a szóban forgó munkálatokat elvállalni hajlandó, számokkal és betükkel világosan és érthetően kiirni.

Az 50 kros bélyeggel ellátott ajánlatok öt pecséttel lezárt és az ajánlat tárgyát képező munkálatokat jelző felirattal ellátott boritékban, melyhez egyuttal 320 forintnyi bánompénznek készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban az aradi m. kir. adóhivatalnál történt letétét igazoló pénztári nyugta is csatolandó az aradi m. kir. folyammérnöki hivatalnál f. évi augusztus hó 8-ik napjának délelőtti 10 órájáig az ajánlattevő által szállitani szándékolt kőanyag mintájával együtt nyujtandók be.

Bánatpénzül sem készpénz, sem értékpapirok a versenytárgyalásnál el nem fogadtatnak, szintugy táviratilag küldött ajánlatok vagy oly ajánlatok, melyek a jelen hirdetményben megszabott beadási határidő letelte után érkeznek be, figyelembe nem vétetnek.

Az ajánlatok a beadási határnapon pontban 10 órakor a nevezett folyammérnöki hivatal helyiségében fognak hivatalosan felbontatni, mely alkalommal ajánlattevők is jelen lehetnek.

Aradon, 1888. julius hóban.

Sántay Lajos
kir. főmérnök

Nyomatja és kiadja az Ungerleider-féle könyvnyomda Aradon.